

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. juni 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Janus Stenspil Kærgaard
Sagsnr.: 2012-0030-0783
Dok.: 453159

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 744 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. maj 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 744 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere JyllandsPostens forsidehistorie den 3. maj 2012 ”Tvivlsomme tal om politiets indsats” samt fremsende en uddybende og retvisende oversigt over udviklingen i Politiets og anklagemyndigheders produktivetsforøgelse i sager om økonomisk kriminaliteten, herunder redegøre for udviklingen de sidste fire år, hvor det klart fremgår hvis enkelte sager bidrage til et forkert og forvrænget billede af udviklingen.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet, indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Politiets og anklagemyndighedens registrering og opgørelse af strafbare forhold anvendes ved følgende fremgangsmåde:

Når politiet modtager en anmeldelse, oprettes der en sag vedrørende det pågældende strafbare forhold (eksempelvis et indbrud), der får et selvstændigt journalnummer.

Opgørelsen af antallet af sigtelser og tiltaler foretages ved en optælling af antallet af journalnumre, hvor der er rejst henholdsvis sigtelse og tiltale. Hvis der er flere sigtede eller tiltalte personer på en sag, tæller sagen med en sigtelse eller tiltale for hver af de personer, som er registreret på sagen. Tilsvarende tæller hvert journalnummer med en selvstændig sigtelse eller tiltale, hvis en person er sigtet eller tiltalt for flere forhold i en sag. Begår f.eks. to personer indbrud i et parcelhus, og bliver de tiltalt herfor, vil dette tælle som to tiltaler. Politiet opgør antallet af sigtelser på samme måde.

Opgørelsesmetoden blev oprindeligt indført i forbindelse med udviklingen af politiets ledelsesinformationssystem (POLIS), der i sin første version blev udviklet og taget i brug som led i udmøntningen af flerårsaftalen for politi og anklagemyndighed 2003-2006. Politiet og anklagemyndigheden har siden foretaget afrapporteringer efter denne metode.

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at den valgte opgørelsesmetode tegner det mest retvisende billede af udviklingen i aktivitetsniveauet (sagsproduktionen) i anklagemyndigheden, men den er naturligvis – som al anden statistik – forbundet med en vis usikkerhed.

Udviklingen i antallet af tiltaler for økonomisk kriminalitet i perioden fra 2008 til 2011 ser ifølge den valgte opgørelsesmetode således ud:

2008	2009	2010	2011
9.330	9.133	11.856	16.856

På den baggrund er det i justitsministerens pressemeddelelse af 15. marts 2012, som der henvises til i Jyllands-Postens artikel, anført, at stigningen i antallet af tiltaler fra 2009 til 2011 er 85 pct.

I den nævnte artikel fra Jyllands-Posten rejses der spørgsmål om, hvorvidt det ville være mere retvisende alene at tælle antallet af sager (journalnumre), hvor der er rejst sigtelse eller tiltale, således at antallet af sigtede og tiltalte personer i den enkelte sag ville være uden betydning. Hvis man anvender denne alternative opgørelsesmetode, er der denne udvikling i antallet af tiltaler for økonomisk kriminalitet i samme periode:

2008	2009	2010	2011
8.363	7.816	10.494	14.768

Med den alternative opgørelsesmetode, hvor der kun tælles sager (journalnumre), bliver stigningen fra 2009 til 2011 således i stedet 89 pct.

Uanset hvilken af disse opgørelsesmetoder, der anvendes, har der således været en meget betydelig fremgang i anklagemyndighedens sagsproduktion inden for økonomisk kriminalitet.

Det bemærkes i den forbindelse, at der er en generel statistisk usikkerhed forbundet med begge opgørelsesmetoder.

I Jyllands-Postens artikel anføres det, at en sag kan tælle for hundredvis og tusindvis af tiltaler, hvilket imidlertid ville kræve, at der var et tilsvarende antal gerningsmænd til den samme forbrydelse. Dette forekommer i praksis ikke.

De to hændelsesforløb med henholdsvis 2.000 og 1.209 tiltaler, som omtales i artiklen, vedrører således ikke to sager, men derimod to sagskomplekser, som hver indeholder et stort antal sager. Et sagskompleks opstår, når flere sager samles og behandles sammen, f.eks. ved ét retsmøde – eksempelvis en række sa-

ger vedrørende indbrud, der er begået på forskellige tider og steder af den samme gruppe. Der kan også være tale om, at der er rejst et stort antal tiltaler, herunder et større antal ensartede tiltaler, f.eks. for bedrageri, mod en enkelt person. Et sådant sagskompleks kan indeholde hundredvis og i sjældne tilfælde tusindvis af tiltaler, således som det var tilfældet i de to sagskomplekser, som omtales i artiklen.

Det er således korrekt, når det i artiklen anføres, at disse to sagskomplekser forklarer en del af stigningen i antallet af tiltaler for økonomisk kriminalitet i 2011.

Det er imidlertid efter Rigsadvokatens opfattelse ikke muligt at opgøre tallene på en mere retvisende måde.

Det ville således efter Rigsadvokatens opfattelse være misvisende at anvende antallet af sagskomplekser som et mål for sagsproduktionen. Det ville eksempelvis føre til, at et sagskompleks om adskillige tilfælde af vold, drabsforsøg og bedrageri begået af en gruppe rockere ville tælle som én tiltale, hvilket også ville være tilfældet for en sag om et enkeltstående butikstyveri.

En sådan opgørelsesmetode baseret på antallet af sagskomplekser ville desuden gøre det umuligt at sammenligne antallet af anmeldelser med antallet af sigtelser og tiltaler.

Den valgte opgørelsesmetode giver således efter Rigsadvokatens opfattelse det bedste billede af anklagemyndighedens sagsproduktion.

Det vil altid bero på en konkret vurdering, om et antal kriminelle forhold skal registreres som en eller flere sigtelser. Der vil således fortsat kunne forekomme enkeltstående sager eller sagskomplekser, hvor der f.eks. er registreret et stort antal sigtelser og tiltaler mod den samme person. Afgørende for, om et større antal ensartede kriminelle forhold vil blive registreret som en eller flere sigtelser, kan f.eks. være, om der er tale om flere forurettede, eller om der i øvrigt er tale om tilfælde, hvor det er nødvendigt at føre selvstændigt bevis for hvert enkelt forhold.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at spørgsmålet om politiets og anklagemyndighedens registrering af sigtelser og tiltaler blev drøftet på det seneste møde i anklagemyndighedens fagudvalg om økonomisk kriminalitet, hvor repræsentanter for samtlige politikredse og for de regionale statsadvokater og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet deltager. På mødet blev det bl.a. tilkendegivet, at der ikke inden for de senere år er sket en ændring af praksis for registrering af sigtelser

og tiltaler, herunder heller ikke for så vidt angår sagskomplekser, der indeholder et større antal sigtelser.”

Som det fremgår af Rigsadvokatens udtalelse, har man valgt den efter Rigsadvokatens opfattelse mest hensigtsmæssige og retvisende opgørelsesmetode, og man har benyttet samme opgørelsesmetode siden indførelsen i forbindelse med udmøntningen af flerårsaftalen for politi og anklagemyndighed 2003-2006.

Som det endvidere fremgår, ville det ikke have medført en lavere procentuel fremgang i den opgjorte sagsproduktion i perioden 2009-2011, såfremt man havde valgt en opgørelsesmetode med udgangspunkt i sager (journalnumre), som det foreslås i den artikel, spørgeren henviser til. Tværtimod ville denne fremgangsmåde have medført, at den opgjorte procentuelle fremgang havde været større.